

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

POSITIEF NIEUWS!
Terrorisme wordt beëindigd

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

5e JAARGANG No. 2

FEBRUARI 1986

Artikelen:

Wie of wat is het profetische beest? Deel twee	1
Zijn dat nu de enige redenen?	5
Gods dag voor de mens	9
Het einde van het terrorisme	11
Ministudie: Het bewijs van Gods heilige Geest	15
Het beste voor anderen	17
Je werd geboren om koning te zijn	19

VOORPAGINA: Terrorisme overspoelt de gehele wereld. Op pagina 11 begint het artikel „Het einde van het terrorisme”, dat een aantal duidelijke uitspraken doet over deze crisis en over de bijbelse oplossing ervan. Foto P. Chauvel — Sygma.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1986 Worldwide Church of God. Verantwoordelijke uitgever in België: H. Van Lerberghe, Postbus 3, 2120 Schoten. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold W. Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Illustraties

Minette Collins Smith

Redactie-assistenten

Cheryl Ebeling
Robert C. Taylor

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

Wie of Wat is het Profetische Beest?

Deel twee

De bijbelse profetiën openbaren wereldschokkende gebeurtenissen die binnenkort ieders leven zullen veranderen. Een belangrijke gebeurtenis wordt voorspeld in de symbolische taal van een mysterieus, de wereld beheersend, wild beest.

Herbert W. Armstrong

Het gehele beest van Openbaring 17 — de herlevingen van het Romeinse Rijk — maakt deel uit van de zeven koppen uit Openbaring 13 en Daniël 7, omdat het de laatste zeven horens bevat.

Toch is dit herleeft Romeinse Rijk „het achtste” systeem, dat verschilt van de zeven ervoor (Openb. 17:11).

Wiens getal is het getal van het beest — 666?

Waar kunnen wij dat mysterieuze getal 666 vinden? Draagt de paus het, zoals sommigen beweren, op zijn kroon, waarmee hij is geïdentificeerd als het beest van Openbaring 13? Of moeten we het elders zoeken?

Hier volgen de teksten die rechtstreeks over dit getal spreken:

„En dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft. Hier is de wijsheid:

Het Goede Nieuws publiceert in afleveringen het nieuwste boekje van Herbert W. Armstrong, *Wie of Wat is het Profetische Beest?*

Wie verstand heeft, berekene het getal van het beest, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderd zeshenzestig” (Openb. 13:17-18).

„En ik zag iets als een zee van glas met vuur vermengd, en de overwinnaars van het beest en van zijn beeld en van het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee, met de citers Gods” (Openb. 15:2).

Let op de volgende punten

De genoemde passages verschaffen ons de volgende duidelijke punten:

1) Het beest heeft een getal en kan, als wij wijsheid hebben, door dit getal worden geïdentificeerd.

2) Het getal is 666.

3) Er wordt ons opgedragen dit getal te berekenen — d.w.z. op te tellen. Hetzelfde griekse woord wordt verder alleen gebruikt in Lukas 14:28: „De kosten berekenen.”

4) Dit getal, 666, is het getal van het beest. De enige bijbelse interpretatie van dit symbool „beest” is een koninkrijk of de koning die erover regeert en dus werkelijk het koninkrijk is (Dan. 7:17-18, 22-24, 27). Dus moet 666 het getal zijn van zowel het KONINKRIJK, of de REGERING, of het RIJK, als van de koning die het opricht of het bestuurt.

5) De uitdrukking „de naam van het beest, of het getal van zijn naam” maakt duidelijk dat het getal 666 het getal is van de naam van het rijk of koninkrijk.

6) De uitdrukking „het is een getal van een mens” toont aan dat wij dit getal ook moeten berekenen in de naam van de koning, of heerser, over het koninkrijk dat als het „beest” wordt geïdentificeerd.

Het beest is niet de vrouw

In het 17e hoofdstuk van Openbaring vinden we een beest en een vrouw — een machtige, rijke, maar gevallen vrouw — die op het beest zit. De Bijbel gebruikt het symbool „vrouw” in de betekenis van een kerk (zie 2 Kor. 11:2; Openb. 19:7; Ef. 5: 22-27). „Beest” daarentegen, is een symbool voor een rijk of koninkrijk.

Laten wij logisch doordenken. Het beest van Openbaring 13 is niet de vrouw die op het beest zit — het beest is de regering en de vrouw is een kerk.

Het beest van Openbaring 13 is het Romeinse Rijk!

Dit beest was ten dode gewond (Openb. 13:3). Dit betekent dat het beest ophield te bestaan of te functioneren zoals het dat had gedaan sinds 31 v. Chr. Toch werd later de dodelijke wond, die het had, genezen, waarna het nog eens 1260 jaar (vers 5) bleef voortbestaan!

Zij die geloven dat het beest een kerk is zeggen dat deze dodelijke wond in 1798 ontstond. In dat jaar hield de kerk echter niet op te functioneren. Napoleons misbruik van de paus in 1798 kan in geen enkel opzicht een dodelijke wond worden genoemd. En degenen die dit leren verwachten niet dat die kerk nog 1260 jaar zal voortduren.

De stichter van Rome

De stichter en eerste koning van Rome was Romulus. Het Romeinse

Rijk werd naar hem genoemd. Zijn naam, de naam van een mens, is tevens de naam van het koninkrijk. En iedere burger in dat koninkrijk draagt dezelfde naam — heet een Romein.

Toen Johannes deze Openbaring schreef en ons opdroeg het getal van het beest te berekenen, schreef hij in de griekse taal. Derhalve moeten wij deze naam en het getal 666 in deze in de Bijbel erkende taal zoeken, en niet in het Latijn.

Wij zijn allen vertrouwd met de

*Satan heeft zijn regering op aarde.
Hij gaf deze „zijn kracht en zijn troon en grote macht”. Ook heeft hij de godsdienst georganiseerd.*

Romeinse cijfers, waarbij letters voor getallen worden gebruikt. Iedereen weet dat I is 1, V is 5, X is 10, enz. Velen weten echter niet dat de Griekse taal, waarin het boek Openbaring is geschreven, eveneens letters voor getallen gebruikt.

In het Grieks, de taal waarin Openbaring werd geschreven, begreep men in de tweede eeuw na Chr. dat deze naam oorspronkelijk de spelling Lateinos had. Dit betekent „Latijnse man” of „de naam Latium” waaraan de Romeinen hun oorsprong en hun taal ontleenden. Dit woord betekent tevens „Romein(s)”.

In het Grieks is L 30, A is 1, T is 300, E is 5, I is 10, N is 50, O is 70 en S is 200.

Tel deze getallen op. Samen zijn ze precies 666!

Het is inderdaad geen toeval dat de naam van het koninkrijk, van de stichter en eerste koning ervan, en van iedereen in het koninkrijk, precies 666 telt!

Het beest is duidelijk geïdentificeerd!

En Mussolini ook

Hetzelfde getal — 666 — was ook in het Latijn gebrandmerkt op de persoon die over de onbetekenende zesde kop van het symbolische beest heerste.

Mussolini noemde zich „il Duce”.

De Italianen riepen: „Viva il Duce!”, hetgeen betekent „lang leve de leider”. Overall in Italië vond men op borden het teken „vv il duce” afgedrukt. De letters „vv” zijn de afkorting voor „viva”. Een „V” wordt gebruikt in plaats van de „U”, wat heel gebruikelijk is. Ofschoon het een groet is, of een titel, gebruikte Mussolini „il Duce” in feite als een naam. Hij is gesteld in het uit het Latijn ontwikkelde Italiaans. Bereken hem.

V is 5, V is 5, I is 1, L is 50, D is 500, V is 5, C is 100, E heeft geen

getal. Tel deze getallen nu eens op, en u hebt precies 666!

Zo is dit getal 666 onuitwisbaar gebrandmerkt op het Romeinse Rijk!

Sommigen zullen echter vragen of dit getal niet van toepassing is op de paus. Er zijn er die leren dat „de woorden ‘Vicarius Filii Dei’ op de drievoudige kroon van de paus staan”. Bij sommige gelegenheden draagt de paus inderdaad een drievoudige kroon, maar deze woorden staan daar niet op! Wij moeten ervoor zorgen alles te bewijzen.

Het kerkgenootschap dat deze leer aanhangt, zond professor C.T. Eversson naar Rome, waar hij toegang kreeg tot, en ijverig onderzoek deed in, de archieven van het Vaticaan; maar hij kon er geen kroon of vermelding van een kroon vinden die deze woorden bevatte.

Bovendien zijn deze woorden in het Latijn, en niet in een bijbelse taal. Ze vormen geen naam, maar een titel, en wij hebben de opdracht gekregen de naam van het beest, en het getal van de naam van de mens van het beest te berekenen. Daar komt bij dat deze Latijnse titel niet op een rijk of koninkrijk slaat, maar alleen op een mens.

En dus is het getal 666 het merkteken van het Romeinse Rijk, van de stichter en eerste koning van de Latijnen, van iedere Romein, en zelfs van Mussolini. Kan er iets over-

tuigender zijn?

Het beest met de twee horens

Satan heeft zijn wereldlijke regering op aarde. Hij gaf deze regering „zijn kracht en zijn troon en grote macht”.

Bovendien heeft hij de godsdienst georganiseerd als zijn middel om de wereld te misleiden. In 2 Korinthe 11:14 lezen we dat Satan zich voor doet als een „engel des lichts”. Volgens Openbaring 12:9 en 20:3 heeft hij de hele wereld misleid. Hoe?

In 2 Korinthe 11:13-15 vertelt Paulus ons dat Satan zijn dienaren heeft die zich als dienaren der gerechtigheid voordoen, maar in werkelijkheid schijn-apostelen, bedrieglijke arbeiders zijn, die zich dienaren van Christus noemen! Zij beweren dus christelijke dienaren te zijn. Zij zijn met velen, niet met enkelen, omdat alle profetieën zeggen dat het de velen en niet de enkelen zijn, die misleid zijn. Gedurende 6000 jaar was Satans voornaamste arbeid het misleiden van de wereld.

Laten wij nu het 13e hoofdstuk van Openbaring opslaan, te beginnen met vers 11: „En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde en het had twee horens als die van het Lam, en het sprak als de draak.”

Wie — wat — is dit „beest”?

Sommigen zeggen dat het de Verenigde Staten zijn samen met het pausdom. Sommigen menen dat het een federatie van protestantse kerken is. Anderen bestempelen het als de Pan-Amerikaanse Unie. De meeste kerkorganisaties negeren dit zeer belangrijke onderwerp geheel, of zeggen eerlijk: „Wij weten het niet!”

Waarom deze algemene onwetendheid, terwijl het antwoord zo duidelijk is?

De bijbelse interpretatie

Bedenk allereerst dat de Bijbel zijn eigen symbolen uitlegt! Wanneer mensen hun eigen interpretatie aan bijbelse symbolen geven, zijn hun conclusies altijd onjuist!

Nadat Johannes een beest had gezien, waarvan wij hebben bewezen dat het het Romeinse Rijk was, ziet hij nu NOG EEN beest — een ander — oprijzen.

We hebben geleerd dat „beest” een symbool is voor een koninkrijk of burgerregering, en deze term slaat of

op het koninkrijk of op de leider ervan, naar gelang van de context (Dan. 7:17, 23). Dit andere beest met de twee horens is dus de profetie van een ander koninkrijk of andere regering.

In deze profetieën beeldt God de wereldse heidense regeringen voor ons uit als wilde dieren die door hun eigenschappen worden beschreven. Dit beest met twee horens verscheen als een lam. Het sprak echter in werkelijkheid als een draak — zijn ware kenmerk — want „uit de overvloed des harten spreekt de mond” (Matth. 12:34).

Wat symboliseert het woord ‘lam’ in de Bijbel? Het antwoord is: Christus (Joh. 1:29; Openb. 17:14). En ‘draak’ is een symbool voor de duivel (Openb. 12:9; 20:2).

Hier is dus sprake van een koninkrijk, of regering, zich voordoen als de regering van Jezus Christus of het Koninkrijk van God.

Christus vestigde geen regering (koninkrijk) bij zijn eerste verschijning op aarde! Na zijn opstanding vroegen de discipelen Hem of Hij het koninkrijk in die tijd zou herstellen (Hand. 1:6), maar Hij deed dat niet.

De Kerk is niet het Koninkrijk.

Satan is een bedrieger en hij heeft de wereld ertoe verleid te menen dat zijn systeem van kerken het Koninkrijk van God is.

Omdat sommigen dat dachten vertelde Jezus de gelijkenis van Lukas 19:11-27 om te tonen dat Hij eerst moest opvaren naar de troon van zijn Vader in de hemel om de koninklijke macht te ontvangen en Koning der koningen te worden teneinde het wereldregerende Koninkrijk van God in te stellen.

Maar Satan is een bedrieger en hij heeft de wereld ertoe misleid te menen dat zijn (Satans) systeem van kerken het Koninkrijk van God is.

Lees nu nauwkeurig Openbaring 13:12: „En het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit.”

Het eerste beest is het Romeinse

Rijk. Hier is een tweede regering die beweert de regering van Christus, het Koninkrijk van God, te zijn, en daarbij alle macht van het eerste koninkrijk tot zich trekt, en op allerlei manieren aanwendt.

Maar wanneer? „Het oefent al de macht van het eerste beest voor diens ogen uit. En het bewerkt, dat de aarde en zij, die daarop wonen, het eerste beest zullen aanbidden, welks dodelijke wond genezen was” (vers 12).

Het was dus nadat de dodelijke wond (van 476 n. Chr.) was genezen. Deze werd genezen toen Justinianus in 554 n. Chr. het herstel van het Keizerrijk in het Westen teweegbracht. Deze godsdienstige regering oefende dus haar macht uit na 554, toen het Romeinse Rijk was hersteld.

Hier wordt dus een regering beschreven — een godsdienstige regering — die verschijnt als de regering van Christus en zich voor doet als het Koninkrijk van God, maar die in werkelijkheid over het wereldlijke Romeinse Rijk na 554 regeert.

In die dagen werd er geleerd dat de wederkomst van Christus wordt vervuld in de persoon van de leiders van de kerk. Het Millennium was

begonnen.

De volle 1260 jaar lang erkenden de keizers de oppermacht van de godsdienst. De kerk was georganiseerd als een regering — als een tweeledige regering (gesymboliseerd door haar beide horens of koninkrijken, want „horens” zijn ook een symbool voor koninkrijken — zie Daniël 7:24). Zij belichaamde de kerkelijke regering, en was tevens een staat of wereldlijke regering, die steeds een bepaald gebied bezat waarover zij, alleen, regeerde als een onafhankelijke soevereine staat — naast haar feitelijke macht over het enorme wereldlijke koninkrijk, dat het Heilige Roomse Rijk werd

genoemd. Ook nu nog is het een afzonderlijke, onafhankelijke soevereine staat.

Let erop, dat dit tweede beest macht zou uitoefenen over de gehele aarde, omdat het zou maken dat de aarde en degenen die daarop wonen het eerste beest „welks dodelijke wond genezen was” zouden aanbidden — na 554.

In bijna elke encyclopedie leest men onder „Millennium” de geschiedenis van deze specifieke gebeurtenis: hoe het „Heilige Roomse Rijk” het „Koninkrijk van God op aarde” werd genoemd. Men beweerde dat het Millennium was aanbroken!

Verder met Openbaring 13:14: „En verleidt hen, die op de aarde wonen, wegens de tekenen, die hem gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest.” Vers 13 luidt: „En het doet grote tekenen.”

Houdt dus de volgende drie punten in gedachten:

1) Dit beest verricht grote wonderen.

2) Het verrichtte deze „voor de ogen van” het Heilige Roomse Rijk, ofwel het eerste beest.

3) Het verleidde daarmee alle volken.

Waar vinden we in de bijbelse profetieën ook deze zelfde feiten?

Eerst Openbaring 17. Hier wordt een vrouw beschreven. In 2 Korinthe 11:2 en in Efeze 5:22-27 en elders leren we dat „vrouw” een symbool is voor kerk. Deze vrouw is een gevallen vrouw — een afvallige kerk — die wordt beschreven als heersend over vele volken (Openb. 17:1, 15).

In vers 3 wordt deze valse kerk beschreven als zittend op een beest dat „zeven koppen en tien horens” had. Een vrouw die een paard berijdt, leidt, bestuurt het paard. Het volgt haar bevelen op.

In vers 18 lezen we dat zij „de grote stad [is], die het koningschap heeft over de koningen der aarde”. In vers 2, dat zij die op de aarde wonen zijn misleid door dit valse christendom. En in Openbaring 18:3, dat zij alle volken heeft verleid.

In 2 Thessalonicenzen 2:3-4 lezen we dat de dag van Christus — en de komst van Christus — niet zal aanbreken voordat er een afval is gekomen en een „mens der wetteloosheid” zich heeft geopenbaard. Hij

verheft zich tegen al wat God wordt genoemd. Als God neemt hij plaats in een tempel waarvan wordt gezegd dat het de tempel van God is, om te laten zien dat hij God is, en om de mensen ertoe te verleiden hem als zodanig te aanvaarden. God is onze heilige Vader. Deze mens in een religieus ambt zal dezelfde titel opeisen.

Deze wetteloze mens zal bij en door de komst van Christus worden vernietigd (2 Thess. 2:8). Vers 9-10: „Daarentegen is diens komst naar de

Bedenk dat de Bijbel zijn eigen symbolen uitlegt. Wanneer mensen hún interpretatie aan bijbelse symbolen geven, zijn hun conclusies altijd onjuist.

werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokende ongerechtigheid.”

Het betreft hier een belangrijke religieuze figuur, over wie is geprofeteerd dat hij wonderen en bedrieglijke tekenen zou doen, waarmee hij overal de mensen misleidt.

Tot Armageddon

Deze bedrieglijke religieuze leider zal tot aan Armageddon en de wederkomst van Christus actief zijn!

In Openbaring 16:13-16 worden drie onreine geesten beschreven. Zij komen uit de draak, die de duivel is; uit het beest, dat de wereldlijke Romeinse heerser is; en uit de mond van de valse profeet die met hem is verbonden.

„Want”, vervolgt vers 14, „het zijn geesten van duivelen [demonen], DIE TEKENEN DOEN, welke uitgaan naar de koningen der gehele wereld, om hen te verzamelen tot de oorlog op de grote dag van de almachtige God.” En zij worden tenslotte verzameld te Armageddon!

De nog steeds toekomstige Romeinse heerser wordt, evenals het Romeinse Rijk, opnieuw hersteld, tezamen met een grote godsdienstleider — en dit alles door de macht en invloed van de duivel! Dit zal met wonderen gepaard gaan! Alle profetieën die hierop betrekking hebben

laten deze machten dezelfde dingen doen!

Let nu op de laatste slag op „de grote dag van de almachtige God”. Deze staat in Openbaring 19:19-20. Hier is het beest — „en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden”.

Houd dit in gedachten en vergelijk het met het beest met de twee horens uit Openbaring 13:11-17:

1) Beide verrichten wonderen.
2) Beide verrichten deze voor de ogen van het beest.

3) Daardoor verleiden zowel de valse profeet als het beest met de twee horens degenen die het merkteken van het beest hebben ontvangen — en maken dat hun dat merkteken wordt gegeven (Openb. 13:16).

Dit beest met twee horens, de valse profeet, de mens der wetteloosheid en de vrouw die op het beest zat stellen dus alle een vals christendom voor.

Verleidde het beest met de twee horens diegenen die het merkteken van het beest bezitten? Inderdaad! Lees verder in Openbaring 13:

„En het verleidt hen, die op de aarde wonen” — hoe? — „het zegt tot hen, die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest, dat de wond van het zwaard had en weer levend geworden is. En hem werd macht gegeven om aan het beeld van het beest een geest te schenken, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen, die het beeld van het beest niet aanbaden, gedood werden. En het maakt, dat aan allen, de kleinen en de groten, de rijken en de armen, de vrijen en de slaven, een merkteken gegeven wordt op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kan kopen of verkopen [handelen,

(Zie verder pagina 14)

Zijn dat nu de enige redenen?

Heeft u zich ooit afgevraagd waarom de meeste kerken de zondag houden in plaats van Gods sabbat? De redenen zullen u verbazen.

Clayton Steep

Een groepering die vele christelijke denominaties vertegenwoordigt, heeft een lijst van „10 redenen voor de zondagviering” opgesteld.

Een lezer van HET GOEDE NIEUWS wil weten of deze 10 redenen steekhoudend zijn.

Dat is een goede vraag. Heeft de zondagviering, zoals veel kerken die voorstaan, een degelijke bijbelse basis? Laten wij de 10 opgegeven redenen eens onder de loep nemen.

De 10 redenen

1) *De opstanding van Jezus uit de dood was op zondag (Joh. 20:1).*

Niet volgens het aangegeven vers. Nergens in de Bijbel staat dat Jezus op zondag uit de dood is opgestaan, hoe verbazingwekkend dit ook mag lijken!

Als men Johannes 20:1 en de overeenkomstige verzen in Mattheüs, Markus en Lukas aandachtig leest, wordt duidelijk dat Jezus op de ochtend van de eerste dag van de week, terwijl het nog donker was, reeds opgestaan was.

Natuurlijk! Jezus had zelf voorgedat Hij drie dagen en drie nachten in zijn graf zou blijven (Matth. 12:40). Daar Hij in de vroege avond begraven was (Matth.

27:57-60), moest Hij ook, wilden zijn woorden bewaarheid worden, in de vroege avond, driemaal een periode van 24 uur nadat Hij in het graf was gelegd, worden opgewekt. Zijn opstanding kan dus zeker niet op zondagmorgen hebben plaatsgehad.

De opstanding van Jezus moest in de vroege avond plaatsvinden, maar welke avond? De zuivere waarheid hierover in de Bijbel wordt verklaard in ons gratis boekje *De opstanding was niet op zondag*. Op verzoek wordt u een exemplaar toegezonden.

2) *Op de eerste dag van de week verscheen Jezus aan een groep van zijn volgelingen (Joh. 20:19).*

Dit deed Hij inderdaad. Dit was tenslotte de eerste volledige dagperiode na zijn opstanding. Maar bedoelt Johannes 20:19 aan te geven op welk tijdstip christenen vanaf dat moment moeten bijeenkomen om God te aanbidden? Zo ja, waarom handelen de kerken van deze wereld daar dan niet naar?

Dat doen ze namelijk niet. De meeste kerken houden hun erediensten op zondagmorgen. Johannes 20:19 beschrijft de discipelen terwijl zij in de avond — niet in de ochtend — van de eerste dag bijeenzijn.

In werkelijkheid waren de discipelen helemaal niet speciaal samengekomen met het doel God te eren.

Waarom was Thomas bijvoorbeeld niet bij hen als dit hun wekelijkse eredienst was (vers 24)? Als wij zorgvuldig lezen, geeft de Bijbel ons de reden voor hun samenkomst. De discipelen waren, op deze eerste dag van de week, vergaderd achter gesloten deuren „uit vrees voor de Joden”. Er is geen enkele aanwijzing dat er een godsdienstoefening gehouden werd.

3) *Na een week verscheen Jezus op de eerste dag van de week aan een groep discipelen (Joh. 20:26).*

De redenering is hier niet duidelijk. Opnieuw is er geen aanwijzing dat het hier gaat om een godsdienstbijeenkomst op een bepaalde dag van de week die met de woorden „na acht dagen” zou worden aangeduid. Deze gelegenheid wordt genoemd met als doel erop te wijzen dat Thomas de opgestane Christus zag. Als het de bedoeling had gehad de zondag als christelijke rustdag in te stellen zou dit vers zeker veel specifiekker zijn geweest.

4) *De heilige Geest werd zoals beloofd uitgezonden op de eerste dag van de week — op de Pinksterdag (Lev. 23:16).*

De komst van de heilige Geest is in Handelingen 2 beschreven. Op de dag dat dit plaatsvond, waren de discipelen en een groot aantal Joden in Jeruzalem samengekomen. Ter gelegenheid waarvan? Om te vieren dat

het de eerste dag van de week was?

Zeker niet! In vers 1 staat duidelijk dat zij allemaal — zowel christelijke als niet-christelijke Joden — een van Gods jaarlijkse feesten vierden, namelijk de Pinksterdag.

Dit was een van de heilige dagen die God door Mozes gegeven had. In Leviticus 23 worden ze allemaal genoemd. In deze wereld worden ze als 'Joods' beschouwd, evenals de wekelijkse sabbat, maar in Handelingen 2

een voor de eredienst (Hand. 20:6-7).

Merk in het voorbijgaan op dat vers 6 nog een verder bewijs geeft voor het feit dat de vroege christenen Gods heilige dagen vierden. Waarom zouden de apostel Paulus en zijn metgezellen anders in Filippi blijven tot „na de dagen der ongezuurde broden”? Niemand kan deze toevoeging als „bijkomstig” beschouwen en tegelijkertijd volhouden dat „de 10

Zelfs de Rooms-Katholieke Kerk doet geen enkele poging om de zondagviering louter op basis van de Bijbel te rechtvaardigen. Dat is niet mogelijk.

staat duidelijk dat de eerste nieuwtestamentische christenen ze vierden.

De jaarlijkse heilige dag die in Handelingen 2 Pinksteren wordt genoemd viel op de eerste dag van de week. Deze viel altijd — en valt nog steeds — eens per jaar op de eerste dag van de week. Dat was al zo in de tijd van Mozes, zoals in Leviticus 23:16 wordt bevestigd. Maar betekende dit dat de Israëlieten op de eerste dag van de week hun wekelijkse eredienst moesten houden in plaats van op de sabbat, de zevende dag van de week?

Nee, natuurlijk niet (Lev. 23:3). De gelovige Israëlieten onder Mozes hielden, evenals de vroege christenen, eens per jaar op de eerste dag van de week Pinksteren, zoals God geboden had, en hielden de sabbat op de zevende dag, eveneens zoals God dit had ingesteld.

5) *Op diezelfde eerste dag van de week gaf de apostel Petrus de eerste preek over de dood en opstanding van Christus (Hand. 2:14).*

Zoals onder punt 4 verklaard is, gaat dit niet over de eerste dag van de week maar over Pinksteren, een van Gods jaarlijkse heilige dagen.

6) *De plechtigheid van de christelijke doop werd voor het eerst uitgevoerd op diezelfde eerste dag van de week (Hand. 2:41).*

Hetzelfde commentaar als hierboven.

7) *Er kwamen op de eerste dag van de week in Troas christenen bij-*

redenen” die wij hier onderzoeken steekhoudend zijn!

Wij gaan verder met vers 7, en ook hier geldt: als dit vers bedoeld is om aan te geven wanneer christenen hun eredienst moesten houden, waarom volgen de kerken van deze wereld dit dan niet op? Waarom komen zij van oudsher in de ochtend samen, terwijl er in dit vers duidelijk over een bijeenkomst in de avond wordt gesproken?

Dit vers beschrijft helemaal niet een bijeenkomst voor de wekelijkse eredienst. De christenen waren samengekomen, zo zegt de Bijbel dui-

„De sabbat is gemaakt om de mens” — dat wil zeggen, voor de gehele mensheid, niet alleen voor de Joden of een andere bepaalde groepering.

delijk, „om brood te breken” — om samen een maaltijd te gebruiken.

Het is echter zeker niet verkeerd als christenen op ongeacht welke tijd van ongeacht welke dag van de week samenkomen om God te eren — zolang dit naast de gezamenlijke eredienst op de sabbat gebeurt.

8) *Paulus predikt op de eerste dag van de week tot de verzamelde christenen in Troas (Hand. 20:6-7).*

Zie boven.

9) *De christenen te Korinthe kregen instructies om op de eerste dag van de week iets apart te leggen (1 Kor. 16:2).*

Maar let erop dat dit moest gebeuren vóór Paulus' komst (laatste deel van het vers). Waarom, als Paulus hier sprak over het leggen van geld op een collecteschaal die tijdens de dienst werd doorgegeven?

Omdat dit vers daar in het geheel niet naar verwijst. In het hele vers staat niets over een samenkomst voor een eredienst. Het onderwerp van 1 Korinthe 16:1-3 is een inzameling voor de behoeftige heiligen in Jeruzalem (zie ook Romeinen 15:25-28). Hiervoor moesten op de eerste dag van de week — een werkdag! — voedsel en andere zaken worden verzameld opdat het werk gedaan zou zijn als Paulus arriveerde.

10) *Op de eerste dag van de week verscheen Jezus aan de apostel Johannes op het eiland Patmos om hem de Openbaring te geven (Openb. 1:10).*

Dit is een klassiek voorbeeld van een vers uit de Bijbel naar eigen inzicht uitleggen. In Openbaring 1:10 staat niets over „de eerste dag van de week”. Er wordt gesproken over „de dag des Heren”. Als dit vers inderdaad over een bepaalde dag van de week zou spreken, welke dag is dan „de dag des Heren”? Jezus gaf het antwoord in Markus 2:28: Jezus is „heer over de sabbat”. Dat is zijn dag — de ware „dag des Heren”!

Maar het gaat in Openbaring 1:10 niet over een bepaalde dag van de week, maar over het tijdstip van Gods ingrijpen in de werelddangelegenheden dat in vele bijbelse profetieën „de dag des Heren” wordt genoemd.

Hier zijn ze dan — de tien beste (naar wij moeten aannemen, want als er andere zijn, waarom zijn ze dan niet gegeven), meest overtuigende, sterkste en meest afdoende „bijbelse”

redenen voor de traditioneel christelijke viering van de zondag.

Geen wonder dat zelfs de Rooms-Katholieke Kerk, die de beschikking heeft over grote theologische kennis, geen enkele poging doet om de zondagviering te rechtvaardigen louter op basis van de Bijbel! In het besef dat dit niet mogelijk is, geeft de Rooms-Katholieke Kerk openlijk toe dat zijzelf en niet de Bijbel het gezag heeft om de christelijke rustdag te veranderen.

Een van haar openbare studies stelt zelfs: „Als wij alleen de Bijbel volgen, zouden wij... de zaterdag... vieren als heilige dag... Heeft Christus nu de dag gewijzigd?... Wij hebben geen enkel bewijs dat Hij dat heeft gedaan... De Kerk... heeft de verplichting van de zaterdag naar de zondag verschoven” (*Father Smith Instructs Jackson*).

Wat er werkelijk in de Bijbel staat

Vergelijk nu de bovenstaande 10 redenen voor de zondagviering met de volgende 12 redenen voor het houden van de zevendedags sabbat, en bepaal zelf welke dag het stempel

van de bijbelse goedkeuring draagt.

1) De zevendedags sabbat werd ingesteld bij de schepping van de mensheid — duizenden jaren voordat Mozes of het Joodse volk bestonden (Gen. 2:1-3).

2) Jezus heeft verklaard: „De sabbat is gemaakt om de mens” — dat wil zeggen, voor de gehele mensheid, niet alleen voor de Joden of een andere bepaalde groepering (Markus 2:27).

3) God sloot met zijn volk Israël een eeuwigdurend verbond dat zij voor eeuwig de sabbat moesten houden, wat wil zeggen dat hun nakomelingen — inclusief de apostelen en christenen die op enig tijdstip in de geschiedenis van Israëlitische afkomst zouden zijn — eveneens de sabbat moesten houden (Ex. 31:12-18).

4) Jezus, die nu in christenen leeft (Gal. 2:20) en die gisteren en heden en tot in eeuwigheid dezelfde is (Hebr. 13:8), hield (en houdt nog steeds!) de sabbat (Lukas 4:16).

5) Jezus verklaarde dat Hij heer is, niet over de zondag, maar „over de sabbat” (Markus 2:28).

6) Nadat alle tijdelijke en ceremo-

niële zaken „aan het kruis genageld” waren, hielden de volgelingen van Jezus de sabbat „naar het gebod” (Lukas 23:55-56; *Statenvert.*).

7) De apostel Paulus legde grote nadruk op de noodzaak Gods geboden te houden (1 Kor. 7:19), waarvan er één gewijd is aan de sabbat (Ex. 20:8-11).

8) Paulus en zijn metgezellen zochten in Filippi geestelijke vernieuwing, niet op de eerste dag van de week, maar op de sabbat (Hand. 16:12-13).

9) Paulus predikte regelmatig op de sabbat tot Joden en heidenen (Hand. 13:14-15, 42-44; 17:2; 18:1-11).

10) Paulus onderwees de heidenen dat zij zich niet moesten laten oordelen over o.a. het houden van de sabbat in het volle begrip van waar deze dag de voorbode van is (Kol. 2:16-17).

11) Hebr. 4:9 luidt: „Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God.”

12) In de wereld van morgen, onder het leiderschap van Jezus Christus, zullen alle naties — zowel Joden als heidenen — op de sabbat God eren (Jes. 66:22-23). □

Onverschillig welke dag?

Sommige mensen beweren dat het, in overeenstemming met Romeinen 14:5-6, niet uitmaakt welke dag van de week iemand houdt als zijn wekelijkse „rustdag” zolang hij het doet „om de Here”.

Maar zelfs bij oppervlakkige lezing van Romeinen 14 is het duidelijk dat het hier niet gaat over welke dag men God moet eren.

Nee, de tekst gaat eigenlijk over menselijke opvattingen omtrent eten en drinken (vers 1-4, 17). Om precies te zijn, gaat het hier om wanneer en wat wij moeten eten en wanneer wij ons van voedsel

moeten onthouden of moeten vasten.

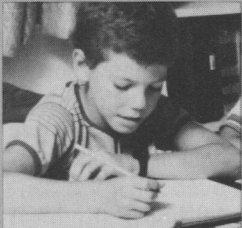
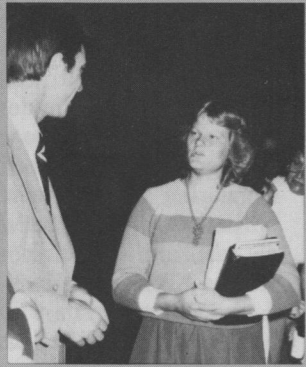
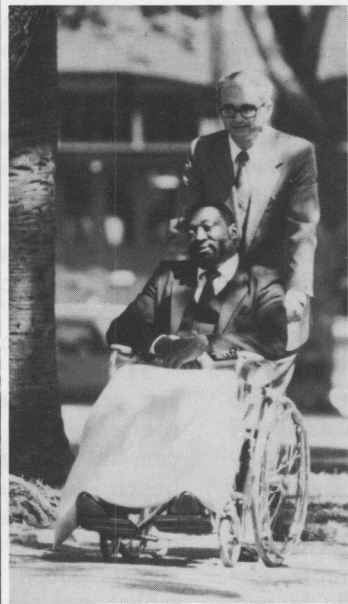
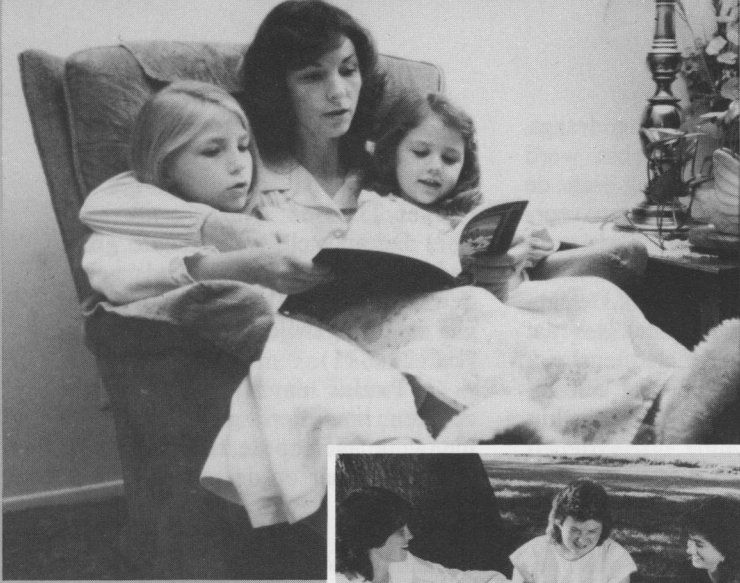
De mensen aan wie de apostel Paulus het boek Romeinen schreef, hielden er inzake deze kwestie verschillende meningen op na, evenals de mensen vandaag. Paulus zei hun dat iedere eigen mening over vegetarisme en eten of vasten op bepaalde tijden strikt persoonlijk is. Het is een zaak tussen de individuele mens en God.

Daarom zei Paulus met betrekking tot eten en vasten op bepaalde dagen van de week, dat men ongeacht wat hij meent dat goed is, hij

dit behoort te doen „om de Here”, ernaar strevend Gods wil te doen (vers 5-6).

Er behoort onder christenen geen verdeeldheid zaiend oordeel te bestaan over een dergelijke fysieke kwestie. „Breek niet ter wille van spijs het werk Gods af”, waarschuwde Paulus (vers 20).

Romeinen 14:5-6 zegt niets over welke dag christenen God moeten eren. Er zijn echter tal van andere passages die duidelijk maken dat Gods mensen de zaterdag, de door God ingestelde zevendedags sabbat, moeten heiligen. □

Gods dag voor de mens

John A. Halford

Op een sabbat maakten Jezus en zijn discipelen een verkwikkende wandeling door de korenvelden. Jezus maakte waarschijnlijk van de gelegenheid gebruik om met zijn vrienden te spreken en hun meer over de waarheid te onderwijzen, zoals zijn gewoonte was. Sommige van zijn discipelen plukten af en toe een paar korenaren om op te kauwen.

De Farizeeën waren woedend. Deze zelfingenomen religieuze leiders gingen prat op hun stipte naleving van de sabbat. In hun ijdelheid en onwetendheid hadden deze fanatici de sabbat tot een geestelijke hindernisbaan gemaakt met honderden pietluttige regeltjes.

In hun ogen was het plukken van een paar korenaren een ernstige overtreding van de wet. „Waarom hebt u dat toegestaan?” vroegen zij Jezus verwijtend (Markus 2:23-24).

Jezus moest hen dus eens temeer terechtwijzen. „De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat”, zei Hij (vers 27). Jezus hield hun voor dat God de mens niet gemaakt heeft opdat er iemand zou zijn om de sabbat te houden. Nee, God heeft de sabbat ten behoeve van de mens gemaakt.

Vele misvattingen

Sinds die tijd hebben veel mensen een verkeerde opvatting gehad van wat Jezus hiermee bedoelde. Zij denken dat Jezus door het „versoepelen” van de strenge regels van de Farizeeën toestemming gaf om op de sabbat te doen wat men maar wil. De woorden van Jezus, „de sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat”, zijn vaak misbruikt en een excuus geworden om zijn eigen gang te gaan gedurende de tijd die God als heilig heeft apartgezet.

En dit bedoelde Jezus natuurlijk niet.

Jezus Christus had een zeer diep respect voor Gods wet. Hij nam de sabbat zorgvuldig in acht. Hij wist dat het een van de Tien Geboden is (Ex. 20:8-11). De sabbat schenden zou zonde zijn, en Jezus zondigde nooit. Als Hij dat wel had gedaan, zou Hij zich het loon van de zonde op de hals hebben gehaald: de dood (Rom. 6:23) — en zou Hij niet voor onze zonden hebben kunnen sterven.

Maar in tegenstelling tot de Farizeeën verloor Jezus nooit het doel van de sabbat uit het oog. Hij vergat niet waarom deze dag werd ingesteld.

De eerste sabbat

In de eerste hoofdstukken van het boek Genesis kunnen wij lezen hoe God, door Jezus Christus, de wereld zoals wij die kennen, heeft gescha-

pen. In zes dagen van ongekende creativiteit bracht Hij orde in de chaos die door de opstand van Satan was ontstaan en herstelde licht en leven op deze planeet.

Daarna, op de dag die wij nu vrijdag noemen, knielde God in het stof en vormde een wezen naar zijn eigen beeld, en blies dat de levensadem in de neus (Gen. 1:26-27; 2:7). Later schiep Hij een vrouw voor hem, eveneens naar zijn eigen beeld. Er begon zich een wonderbaarlijk plan te ontvouwen.

De Bijbel laat zien dat God rustte op de dag die volgde op de dag waarop Hij Adam en Eva had geschapen en dat Hij zo die tijd als heilig heeft apartgezet.

In Exodus 31:17 staat dat God zich op die sabbat „verkwikt heeft” (*Statenvert.*). Maar wat wil dat zeggen? God was toch zeker niet moe?

Gods energie raakt inderdaad nooit uitgeput. Maar Hij is ook geen robot — geen machine. God schiept vreugde in vrije tijd, wanneer Hij zich kan ontspannen en kan genieten van de vruchten van zijn arbeid.

God was ingenomen met zijn schepping. Terwijl Hij naar de aarde keek, die nu weer groen en mooi was en krioelde van leven in al zijn variëteit, wist Hij tot zijn tevredenheid dat het goed was (Gen. 1:25).

Het mooiste waren Adam en Eva: levende, ademende, denkende wezens, naar Gods evenbeeld gemaakt. Toen God hen met belangstelling gadesloeg terwijl zij hun nieuwe omgeving verkenden, zag Hij dat het *zeer* goed was (vers 31).

Adam en Eva wisten het toen misschien niet, maar God had plannen met hen. Zij waren vervuld van verbazing en opwinding over hun leven, maar hun Schepper wist waarom Hij hen werkelijk geschapen had.

Toen de zon op de avond van de zesde dag onderging, had God de fysieke schepping voltooid. De zevende dag zou anders zijn — niet gewijd aan fysieke arbeid, maar apartgezet als een sabbat — een rustdag — tijd om over de toekomst te denken.

God had de schepping van Adam en Eva nog niet voltooid. Hoewel zij in fysieke zin volmaakt waren, moesten er nog essentiële geestelijke aspecten worden geschapen. Hierin verschilden zij van de schepselen die

zij om zich heen zagen. Hoewel zij evenals de dieren aten en ademhaalden om hun tijdelijke bestaan in stand te houden, bestond er toch een groot verschil.

Adam en Eva waren naar het beeld van God gemaakt en waren bestemd om eeuwig te leven, als zij daarvoor kozen. Maar zij moesten zich eerst kwalificeren. De pas geschapen man en vrouw moesten erop worden gewezen dat het leven niet

Veel mensen denken dat Jezus door het „versoepelen” van de strenge regels van de Farizeeën toestemming gaf om op de sabbat te doen wat men maar wil.

alleen uit materiële zaken bestaat. Voor dat doel hield God de zevende dag als een heilige dag apart.

Toen Adam en Eva aan Satan gehoorgaven en zich door hem lieten overhalen hun eigen levenswijze te kiezen in plaats van die van God (Gen. 3:1-6), sneden zij de toegang tot de kennis af die hun de weg naar het eeuwige leven getoond zou hebben.

Zo veroordeelde de mens zich al bij de grondlegging van de wereld tot onwetendheid. Tot op de dag van vandaag is het merendeel van de nakomelingen van Adam zich totaal niet bewust van de ware reden van hun bestaan. Zij hebben geen besef van het potentieel van een menselijk leven.

Een onderbreking van de routine

In een materialistische wereld zijn geestelijke waarden vaag en ongrijpbaar. Als de mensen aan zichzelf werden overgelaten, zou bijna niemand de tijd nemen om zich op geestelijke waarden te concentreren.

Dit kunnen wij duidelijk zien aan de manier waarop de meeste belijdende christenen de zondag doorbrengen. Zij gaan misschien wel naar de kerk, maar de rest van de dag wordt aan hun pleziertjes gewijd: sport, televisie, klusjes rond het huis, enzovoorts. Natuurlijk, zo onderbreken zij wel de routine, maar een werkelijke sabbat houdt meer in. Daarom heeft God de sabbat tot een gebod gemaakt.

„Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag” (Ex. 20:9-11).

Dat is geen voorstel — het is een instructie.

Het oude Israël geloofde dat niet. Toen zij de sabbat veronachtzaamden, verloren zij het contact met God. Zij werden door hun buurlanden in slavernij weggevoerd en moesten jaren van beproeving doorstaan.

Met het voorbeeld van Israël toonde God ons dat wij zijn gebod om de sabbat te houden serieus moeten nemen. Hij maakte duidelijk dat de sabbat geen gewone dag is waarop men kan doen wat men wenst. Hoewel de Farizeeën te ver gingen en de sabbat tot een last maakten, is onze

In tegenstelling tot de Farizeeën verloor Jezus nooit het doel van de sabbat uit het oog. Hij vergat niet waarom deze dag werd ingesteld.

moderne wereld in het andere uiterste vervallen.

Meer dan een vrije dag

God vierde de eerste sabbat samen met Adam en Eva, en ervoer die als verkwikkend. Hij gebruikte die dag waarschijnlijk om hun meer over het leven te onderwijzen.

Misschien vestigde Hij hun aandacht op de wonderen van het universum die aan de zuivere nachthe-

mel schitterden. Misschien vertelde Hij hun over zijn leven, het leven dat zij konden delen als en wanneer zij zich hadden gekwalificeerd. Het is opwindend om nieuwe dingen te leren. En het is verfrissend om samen te zijn met vrienden met wie je je gedachten kunt delen. Het geeft voldoening om degenen van wie men houdt onderwijs te geven.

God is niet veranderd. Hij zou graag de eerstvolgende sabbat met u doorbrengen. Hij heeft tijd voor dat doel apartgezet.

God staat klaar om de volgende sabbat te gebruiken om u door zijn Woord te onderwijzen terwijl u de Bijbel bestudeert. Hij zal naar u luisteren als u bidt. God zou het verkwikkend vinden om uw verstand toegankelijk te maken voor meer van zijn waarheid en u te onderwijzen wat u moet weten teneinde het prachtige, eeuwige leven te erven dat Hij graag met u wil delen.

Maar niet als u van plan bent op die dag te werken, te golfen, het dak te repareren of de wekelijkse boodschappen te doen.

Als u de sabbat op de juiste wijze houdt, kan uw geest de eerstkomende zaterdagavond, als de zon ondergaat en de sabbat voorbij is, op het ware doel van uw leven zijn afgestemd. U zult de zorgen, angsten en problemen van het leven in deze wereld in het juiste perspectief zien. U zult gereed zijn om de week die voor u ligt uw taak te vervullen — om uw leven te richten

op het ware doel ervan.

Dit doel is nooit veranderd. De sabbat is nooit veranderd, en de reden voor het houden van de sabbat is vandaag dezelfde als in de eerste eeuw toen Jezus onderwees: „De sabbat is gemaakt om de mens” (Markus 2:27). Met de snelheid waarmee wij tegenwoordig leven en de nadruk op het materiële, is het belangrijker dan ooit de sabbat te houden zoals God ons gebiedt. □

Het einde van het TERRORISME

Een onomwonden verslag over het escalerende terrorisme en wat hier volgens de Bijbel aan zal worden gedaan.

Keith W. Stump

De wereld wordt overspoeld door een vloedgolf van terroristische activiteiten. Nooit zijn functionarissen belast met het handhaven van de wet zo verontrust geweest over het potentieel van terroristen om massaal te moorden en te vernietigen.

Het terrorisme dreigt volledig uit de hand te lopen. Deskundigen zijn van mening dat terrorisme het grootste op zichzelf staande probleem in de Westerse wereld aan het worden is. In de maanden en jaren die voor ons liggen, zullen steeds meer mensen het slachtoffer worden van de vernietigende uitwerking ervan.

Een tijdperk van terreur is aangebroken.

Maar waarom is er, in alle recente discussies in de media over terrorisme, nooit gesproken over wat de Bijbel over dit onderwerp te zeggen heeft? Heeft de Bijbel enige relevantie met betrekking tot de nijpende problemen van onze 20e-eeuwse wereld? Of is het slechts een ouderwets boek met inspirerende uitspraken, zoals de meeste mensen denken?

Wij behoren over het schrik-

beeld van terrorisme de feiten te kennen — en de oplossing die de Bijbel hiervoor openbaart — de enig juiste oplossing.

Opzienbarend geweld

Wat is de oorzaak van deze heden-

daagse gesel van terrorisme?

In deze wereld bestaat er een veelheid aan vraagstukken, kleine en grote, rechtvaardige en onrechtvaardige. De vooruitzichten voor oplossing van deze vraagstukken zijn in het gunstigste geval twijfelachtig. De

mensen en groeperingen die zich inzetten voor een bepaalde zaak staan in veel gevallen machteloos tegenover de grote tegenwerking en onverschilligheid van anderen.

Terrorisme — het gebruik van bruut, willekeurig geweld ten behoeve van een bepaalde zaak — is het laatste wapen van de zwakke. Het wordt aangewend door personen en organisaties om hun zaak in de publiciteit te brengen en dingen te bereiken die op geen enkele andere manier te realiseren zouden zijn. De terrorist, die in militair en politiek opzicht relatief zwak is, ziet geen enkele andere wijze om zijn vijanden te treffen.

Terrorisme is bovendien spectaculair geweld met het doel angst op te roepen en tegelijkertijd ogenblikkelijke wereldwijde bekendheid aan een zaak te geven. Terroristische acties hebben een enorm emotioneel en politiek schokeffect, dat in geen enkele verhouding staat tot de werkelijke sterkte van de terroristische groepering. Door een enkele gewaagde actie kan een obscuur groepje gangsters met behulp van de moderne massamedia een bekendheid verwerven die ver uitstijgt boven hun macht en aantal.

Om het probleem nog ingewikkelder te maken worden de terroristen, door steeds geraffineerder wapentuig en tactiek, dodelijker dan ooit. Zelfgemaakte bommen en Molotovcocktails hebben plaatsgemaakt voor draagbare raketwapens en explosieven die zeer precies afgesteld kunnen worden. De ontwikkeling naar steeds meer internationale kontakten en uitwisseling van wapens en know-how vergroot de mogelijkheden en effectiviteit van de terrorist zeer sterk.

Politiefunctionarissen bereiden zich op het ergste voor.

Preventieve maatregelen?

Wat kan er worden gedaan om de vloedgolf van terroristische bomaanslagen, kapingen, gijzelingen en moordaanslagen een halt toe te roepen?

Deskundigen voeren uitgebreide discussies over preventieve maatregelen, vergeldingsacties en zwaardere straffen voor terroristen, een grotere activiteit van de geheime diensten, krachtige reddingsoperaties

en restricties voor de media om de terroristen de publiciteit die zij zoeken, te onthouden.

In werkelijkheid echter bestaan er natuurlijk geen beproefde en onfeilbare menselijke maatregelen die een waterdichte bescherming tegen terrorisme bieden. Men kan slechts tot op een bepaald punt zijn voorzorgsmaatregelen treffen.

De terroristen, die weten wanneer en waar zij zullen toeslaan, zijn altijd in het voordeel. Het is praktisch onmogelijk zich te beschermen tegen een vastbesloten en goed voorbereide terrorist.

Eén enkele man, met een wapen dat van artikelen uit de eerste de beste ijzerwarenhandel kan worden gemaakt, kan een hele stad gijzelen. Een klein groepje kan een heel land in oproer brengen.

De deskundigen zijn het over één ding eens: in de wereld van het terrorisme is alles mogelijk. De fantasie van de terrorist kent geen grenzen.

Het is duidelijk wat dit betekent. Het terrorisme kan in deze wereld nooit geheel worden uitgeroeid. De autoriteiten vrezen zelfs dat terroris-

tische groeperingen zich gedwongen zullen voelen steeds grotere en opzienbarende gewelddaden te plegen om de voorpagina's van de kranten te blijven halen.

Veel deskundigen zijn in wezen al van mening dat men erop bedacht moet zijn dat een of andere terroristische groepering een atoombom zal maken of stelen en die zal gebruiken in een monsterlijke chantagepoging. In Europa zijn al geheime pamfletten ontdekt met plannen voor primitieve atoomwapens.

Het is onvermijdelijk dat het terrorisme over de gehele wereld ongekende vormen zal aannemen!

Verreikende gevolgen

Waar moet dit op uitlopen? De vooruitzichten zijn niet gunstig.

Het persoonlijke leed van onschuldige slachtoffers van terrorisme is slechts een onderdeel van de kwestie. Terrorism kan — en zal — veel vernietigender en verreikender gevolgen hebben.

Immers, een bloedige daad van terrorisme in Serajevo ontketende de Eerste Wereldoorlog. En het was de

Nazi-campagne tegen de veronderstelde terreur van links in de Duitse Weimarrepubliek die Adolf Hitler (zelf ook niet onbekend met terroristische methoden) aan de macht hielp brengen.

Terrorisme is een grote bedreiging voor de Westerse beschaving. Terroristen beschouwen chaos en anarchie als voorwaarden voor het ten val brengen van de gevestigde regeringen en het stichten van hun eigen diverse utopieën. Maar de geschiedenis toont aan dat terroristen er meestal slechts in slagen datgene op te roepen waar zij het hardst tegen vechten: despotisme en onderdrukking.

De geschiedenis onthult dat een grote wanorde eerder tot tirannie leidt dan tot een paradijs. Onder de dreiging van door terreur opgewekte chaos en afbraak van de maatschappij roepen de gefrustreerde en boze burgers onveranderlijk om strenge maatregelen om de orde te herstellen — zij zijn zelfs voorstanders van een autoritaire regering en restricties op de burgerlijke vrijheden. Het is een historisch gegeven dat het onder-

drukken van vrijheid in naam van de openbare orde plaatsvindt.

Uitbarstingen van terrorisme kunnen kortom vaak worden gebruikt als excuus voor ambitieuze sterke mannen in spé om de macht te grijpen en een meedogenloze heerschappij uit te oefenen met de belofte van veiligheid. Slechts weinig journalisten hebben de mogelijkheden van een dergelijke nasleep van het escalerende wereldterrorisme overwogen.

In feite onthullen de bijbelse profetieën, zoals vaste lezers van dit tijdschrift weten, dat wij inderdaad afstevnen op een nieuw, duister tijdperk van despotisme en barbarisme — en in een mate die in de geschiedenis ongekend is!

Terrorisme zal ongetwijfeld een rol spelen bij het voorbereiden van de weg voor de geprofeteerde tirannen van de eindtijd, die hierdoor verstrekkende „noodmaatregelen” kunnen nemen — evenals Adolf Hitler en anderen in de geschiedenis.

Zware tijden

De gesel van het terrorisme is al

eeuwen geleden in de Bijbel geprofeteerd.

Jezus profeteerde dat de toestand in de laatste dagen een afspiegeling zal zijn van de chaotische wereldsituatie in de tijd van Noach: een boosaardige en corrupte wereld vol geweld (Lukas 17:26; Gen. 6:5, 11).

Ook de apostel Paulus heeft een waarschuwing laten horen: „Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen” (2 Tim. 3:1). Deze profetie impliceert meer dan slechts incidentele misdaden.

„Maak een keten gereed,” riep de profeet Ezechiël uit, „want het land is vol bloedschuld en de stad vol geweld” (Ezech. 7:23).

De bijbelse profetieën beschrijven een eindtijd vol wetteloosheid, agressie en haat, een wereld die is verdeeld in partijen en wordt verscheurd door internationale conflicten, een tijdperk vol willekeurig, losgeslagen geweld en moord, geïnspireerd door Satan de duivel, de eerste moordenaar (Joh. 8:44).

Wij leven nu in die tijd!

Zonder God kan de mens het terrorisme niet bedwingen. Zolang de

kwade invloed van Satan op aarde werkzaam is, zullen terrorisme en misdaad steeds grotere vormen aannemen, ondanks alle pogingen van de mens om er een eind aan te maken. De mens zal geweld met geweld blijven beantwoorden. Dit is nog steeds de wereld van Satan (2 Kor. 4:4).

Is er een uitweg uit deze waanzin? Is er een manier om de kolkende zee van geweld tot bedaren te brengen?

De meeste mensen, zelfs belijdende christenen, beseffen niet dat het Evangelie van Jezus Christus een boodschap is omtrent het komende herstel van de regering van God op deze aarde. Pas als Satan — de aartsterrorist — eindelijk gebonden zal zijn (Openb. 20:1-3) en Gods duizendjarige bewind op aarde is gevestigd, zal geweld tot het verleden behoren en de wereld blijvende vrede kennen.

Satan kan nooit worden onttroond door de zwakke pogingen van de mens. Alleen Jezus Christus kan, en zal, dit doen.

Vooralsnog evenwel laat God de wereld nog haar eigen, ongehoorzame weg gaan om de bittere les te leren dat de levenswijze van Satan, het verwerpen van de wetten en de regering van God, slechts rampzalige resultaten kan hebben.

Maar spoedig komt de dag waarop geweld vastberaden en beslist zal worden aangepakt. De veroorzakers van dood en vernietiging zullen worden getroffen door een bestraffende hand.

De teruggekeerde Jezus Christus „zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Jesaja 2:4).

Satans levenswijze van ijdelheid, jaloezie, begeerte, haat en hebzucht zal worden vervangen door Gods levenswijze van liefde, geven en dienen.

Dit is het enige antwoord op de golf van geweld die nu de hele wereld dreigt te overspoelen.

Er is goed nieuws na al het slechte — de dagen van het terrorisme zijn geteld! □

Beest

(Vervolg van pagina 4)

zijn brood verdienen, een baan krijgen], dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft” (vers 14-17).

Dit beest met twee horens maakte dus niet alleen dat de mensen het merkteken van het beest ontvingen (vergelijk Openb. 19:20), het was er ook de oorzaak van dat een beeld werd gemaakt dat tot de marteldood van heiligen leidde. Het zorgde dat allen die dit beeld niet aanbaden werden gedood.

Deze valse kerk doodde hen niet zelf: zij zorgde ervoor dat zij gedood werden. De geschiedenis laat zien dat de wereldlijke regering miljoenen die „verbannen van Christus” of tot „kettters” waren verklaard, de marteldood deed sterven.

Vergelijk dat met de vrouw die op het beest zat in Openbaring 17: „En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen, en van het bloed der getuigen van Jezus” (vers 6).

Deze moeten wel één en dezelfde zijn.

Het beeld van het beest

Deze kerkelijke organisatie nu, die een tweeledige regering is, verleide de mensen door te zeggen dat zij van het beest een beeld moesten maken. Merk op dat dit de manier is waarop zij de mensen verleide (Openb. 13:14).

Wat is een beeld? Het woordenboek zegt een „gelijkenis, voorstelling, model, afbeelding, duplicaat”. Dit is dus een kerk die zegt: „Laten wij een model, een duplicaat, maken van het wereldlijke Romeinse Rijk” — want dat is wat het beest vertegenwoordigt.

Jezus Christus verkondigde het Koninkrijk, of de regering, van God: een goddelijke regering naar Gods wil en naar Gods wetten — niet een heidense, menselijke regering naar de wil van de mens en naar door de mens opgestelde wetten. Zijn Kerk omvat alle door de Geest verwekte heiligen die werden en worden geleid door de heilige Geest. Christus is het enige Hoofd ervan, en zijn Koninkrijk is niet van deze wereld!

Waarom heeft de menselijke regering van de kerk dan haar huidige

vorm ontleend?

„De eerste paus in de ware zin van het woord was Leo I (440-461 n. Chr.)”, aldus de *Cyclopaedia of Biblical, Theological and Ecclesiastical Literature*, Deel 7, blz. 629. Voor hem was de regeringsvorm van het Romeinse Rijk het wonderbaarlijkste op aarde. Hij paste de beginselen ervan op de kerk toe, organiseerde de kerk als een regering, en vormde zo het pausdom. Deze kerkelijke regering of organisatie is het beeld van het beest.

Myers' *Ancient History* zegt: „Tijdens het bewind van Leo I vestigde de Kerk binnen het Romeinse Rijk een kerkelijke staat [regering] die, in zijn grondwet en zijn bestuursvorm, het model van het keizerrijk nabootste.”

Volgens deze gezaghebbende historicus is deze kerkelijke regering dus in feite een model, een duplicaat, een beeld van het beest, dat in werkelijkheid de regering van het Romeinse Rijk is.

De *Encyclopaedia Britannica* noemt het een kerkelijk wereldrijk!

Dit beeld — een door de mens ontworpen en door de mens bestuurd kerkelijke regering — dwong de mensen de kerk te aanbidden! En daar de kerk als een wereldlijke regering was georganiseerd, stond dit gelijk aan aanbidding van het beeld — afgoderij!

Deze kerk werd moeder, en uit haar kwamen „protesterende” dochterkerken voort; deze noemden zich „protestants”. En alle hebben een wereldlijk, politiek kerkbestuur.

„En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een GEHEIMENIS: HET GROTE BABYLON, MOEDER VAN DE HOEREN” (Openb. 17:5). Haar dochters worden ook „hoeren” genoemd. Tezamen worden zij „BABYLON” genoemd. Zij zijn heidense, leren heidense doctrines en gebruiken, onder het mom van christendom! En alle volken worden verleid!

Ja, het door de mens georganiseerde kerkendom, niet de door de Bijbel ontworpen regering die een geestelijk organisme is, is het beeld van het beest. Het is de heidense, politieke vervalsing van Gods regering.

„Gaaf uit van haar”, zegt God (Openb. 18:4). God helpe ons hierop acht te slaan! □

(Wordt vervolgd)

Het bewijs van Gods heilige Geest

Instructies: De vorm van deze ministudies is gelijk aan die van de Bijbelcursus. De tekstverwijzingen die als antwoord op de vragen worden gegeven moet u zelf opzoeken en *lezen in uw bijbel*. De commentaren die op de vragen volgen gaan dieper op de zojuist gelezen bijbelteksten in. (Deze studies zijn gebaseerd op de Nieuwe Vertaling van het NBG, tenzij anders aangegeven.)

Hebt u Gods heilige Geest? Bent u een door de Geest verwekt kind van de levende God: een ware christen?

Hoe kunt u dat weten?

In deze laatste studie uit een driedelige reeks over de heilige Geest [zie voor de twee eerdere studies over dit onderwerp HET GOEDE NIEUWS van augustus en december 1985] zal worden duidelijk gemaakt waar u in uw eigen bijbel antwoorden op deze cruciale vragen kunt vinden.

Maar laten wij eerst nog enkele feiten doornemen die wij in de andere twee studies hebben geleerd. Deze fundamentele kennis is essentieel voor ons begrip.

De heilige Geest is de kracht, het verstand en het leven van God, en niet een derde persoon in de godheid. God is geen beperkte „drieëenheid”, zoals het merendeel van het traditionele christendom ten onrechte gelooft. God is een Gezin. En God is bezig zijn over het universum heersende Gezin uit te breiden.

Jezus Christus is de eerstgeboren Zoon van dit goddelijke Gezin; en ware christenen zijn samen met Christus toekomstige zonen en erfgenamen in Gods Gezin — zij zullen eeuwig leven, kracht en glorie ontvangen wanneer zij uit Gods Geest in het Koninkrijk of het Gezin van God worden geboren.

Maar voordat een christen uit God geboren kan worden, moet hij eerst door de Geest van God worden verwekt om een geestelijke groei door te maken en het rechtvaardige karakter van God te ontwikkelen.

Dit proces van geestelijke groei en ontwikkeling is alleen mogelijk door de heilige Geest, die het vermogen schenkt om de rechtvaardigheid van God te bereiken.

Wij zullen nu wat dieper op dit geestelijke groeiproces ingaan en leren hoe wij zonder enige twijfel kunnen weten of wij al dan niet Gods heilige

Geest hebben.

1. Wiens voorbeeld moet worden nagestreefd door de door de Geest verwekte christenen? Ef. 4:15; 1 Joh. 2:6; 1 Petr. 2:21. Wat is het eindresultaat van dit geestelijke groeiproces? Gal. 4:19; Ef. 4:13.

2. „Leeft” Christus in de door de Geest verwekte christenen om hen te helpen bij hun geestelijke groei? Kol. 1:27-29; Gal. 2:20; Hebr. 13:20-21. Hoe woont Christus eigenlijk in hen? Filipp. 2:5; Rom. 8:8-10.

Als wij de gezindheid van Christus bezitten — als Jezus Christus door zijn Geest in ons is — zijn wij in staat geestelijk te groeien naarmate wij ons door zijn Geest langs het pad van rechtvaardigheid laten leiden (Rom. 8:14).

Door Gods Geest kunnen wij God gehoorzamen en daardoor het heilige en rechtvaardige karakter van God ontwikkelen. Wij gaan in wezen denken en handelen als God.

Lees nog eens hoe Paulus dit uitlegt aan de door de Geest verwekte christenen in de Kerk van God te Rome: „Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont [dat wil zeggen, de heilige Geest van God de Vader, die de eigenschappen en karakteristieken van God overdraagt].”

Maar lees ook wat Paulus hieraan toevoegt: „Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:9).

Iemand die Gods heilige Geest niet bezit, behoort Christus niet toe — hij is geen ware christen.

Paulus spreekt hier over de heilige Geest van God de Vader — het zaad of de kiem van geestelijk leven waardoor wij geestelijk worden verwekt als kinderen van God — de Geest die ons gezonden wordt door Jezus Christus opdat wij kunnen overwinnen, een geestelijke groei kunnen doormaken en Gods eigen karakter in ons kunnen laten ontwikkelen.

Omdat de aanwezigheid van Gods Geest, of de afwezigheid ervan, de enige factor is die bepaalt of iemand al dan niet een ware christen is, is het belangrijk dat wij begrijpen hoe wij kunnen weten of wij de heilige Geest hebben.

3. Heeft Jezus Christus duidelijk aangegeven dat iemand gekend wordt aan zijn „vruchten”, ofwel werken? Matth. 7:20. Hoe beschreef Hij zichzelf, zijn Vader en ware christenen? Joh. 15:1-8. Hoeveel vrucht verwacht God dat christe-

nen dragen? Vers 5, 8.

Dit is de reden waarom God discipelen van Christus roept — om veel vrucht te dragen.

Jesus sprak hier niet over een kortstondige, krachtige emotie of ervaring die moet bewijzen dat u Hem toebehoort. Dat is beslist geen werkelijke bekering.

Als u eenmaal door de heilige Geest van de Vader bent verwekt, behoort u zonder onderbreking door de heilige Geest te worden geleid en uw hele christelijke leven door geestelijk vrucht te dragen.

Maar welke geestelijke vruchten, of resultaten, worden er door de instelling van Christus, door middel van Gods Geest voortgebracht in iemand die ernaar streeft de wil van God te vervullen?

4. In Galaten 5:22 beschrijft Paulus de vruchten of resultaten die de heilige Geest in een christen voortbrengt. Wat is de eerste vrucht die Paulus noemt? Lees ook Romeinen 5:5. Is liefde de meest essentiële karaktereigenschap van Gods aard? 1 Joh. 4:16. Is dit de belangrijkste eigenschap die God door de heilige Geest aan ons overdraagt? 1 Kor. 13:13. Lees beslist geheel 1 Korinthe 13 om meer te leren over deze essentiële eigenschap van Gods natuur.

De heilige Geest verleent aan ware christenen Gods karaktertrekken. En de eerste en belangrijkste vrucht van Gods Geest is liefde. Het is geen vorm van menselijke liefde, maar de goddelijke liefde die direct van God komt. Het Griekse woord dat in Galaten 5:22 met „liefde” is vertaald, luidt *agape*. Het betekent toegewijd zijn of vriendelijke betrokkenheid: een intens verlangen om God en de mens te dienen.

5. Is dit dezelfde liefde als die ons in staat stelt Gods wet te vervullen — te gehoorzamen? Rom. 13:8, 10. Geeft Paulus duidelijk aan over welke wet hij spreekt? Vers 9.

Mensen hebben vele tegenstrijdige ideeën over hoe Gods liefde in het leven van een christen tot uitdrukking moet komen. Maar God laat er geen twijfel over bestaan dat zijn liefde uitgedrukt wordt in gehoorzaamheid aan de Tien Geboden. Gehoorzaamheid aan de eerste vier geboden drukt liefde tot God uit, en gehoorzaamheid aan de laatste zes liefde tot de naaste (zie Mattheüs 22:37-40).

De apostel Johannes zegt duidelijk hoe Gods liefde tot uitdrukking moet komen: „Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen. Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren” (1 Joh. 5:2-3).

6. Kan iemand die weigert Gods geboden na te leven de heilige Geest bezitten en de essentiële vrucht ervan: liefde? Hand. 5:32.

Als u de heilige Geest ontvangt, is Gods liefde de eerste en belangrijkste vrucht die verschijnt. De andere vruchten van de Geest die Paulus in Galaten 5:22 noemt zijn een verdere uitwerking van deze basiseigenschap van Gods natuur: de goddelijke liefde die gegeven wordt aan hen die God door zijn heilige Geest verwekt.

7. Is geloof [zie *Statenvert.*] een andere belangrijke vrucht van de Geest van God? Gal. 5:22. Is het mogelijk zonder waar geloof God te behagen? Hebr. 11:6. Moet gehoorzaamheid aan God samengaan met geloof om het geloof levend en aanvaardbaar te maken voor God? Rom. 3:31; Jak. 2:14-26.

8. Is het geloof dat iedere christen moet bezitten en dat een geschenk van God is (Ef. 2:8) door de heilige Geest, in werkelijkheid het geloof van Jezus Christus? Openb. 14:12; *Statenvert.*

In Openbaring 14:12 vinden wij een beschrijving van de ware Kerk van God. De mensen in de Kerk van God hebben het geloof van Jezus. Dat is niet slechts hun geloof *in* Hem, maar *zijn* geloof dat in hen geplant is en in hen werkt!

Dit geloof — het geloof van Jezus Christus — stelt hen in staat Gods levenswijze te volgen — zich te gedragen zoals God zich gedraagt.

Als wij zelf in het geloof konden voorzien God gehoorzaam te zijn, zou onze gehoorzaamheid slechts eigengerechtigheid zijn, wat voor God niet meer is dan „een bezoedeld kleeft” (Jes. 64:6). Onze rechtvaardigheid moet tot stand komen door het geloof van Christus. *Christus'* geloof, niet het onze!

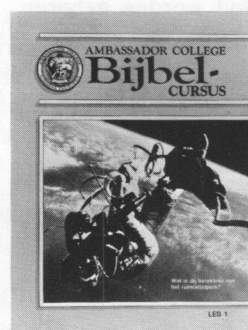
9. Als iemand de heilige Geest ontvangt, zullen deze vruchten dan plotseling verschijnen? 2 Petr. 3:18.

Er verschijnen niet plotseling vruchten aan een boom. Er zijn tijd, water, voedingsstoffen en zonlicht voor nodig om te groeien.

Zo is er ook tijd nodig om in geestelijk opzicht te groeien en de vruchten van de Geest te dragen als men de heilige Geest heeft ontvangen.

Kunnen wij na bestudering van de bovengenoemde passages in de Bijbel zeggen dat wij een door de Geest verwekt kind van God zijn — een ware christen? Is de heilige Geest werkzaam in ons leven en produceert deze zo vrucht? Bezitten wij de liefde en het geloof van God die ons motiveren bij ieder woord van God te leven?

Aarzel niet om voor een nadere bestudering van Gods wet, berouw en bekering, en de heilige Geest een exemplaar van ons gratis boekje *Wat bedoelt u met bekering?* aan te vragen. Schrijf naar: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein. □

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Bijbelcursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u deze gratis cursus wilt volgen, kunt u ons schrijven.

Het beste voor anderen

*Wij behoren meer betrokken
te zijn bij de behoeften van anderen.*

Philip Stevens

Overal waar hij keek, zag hij stof.

Elia had de instructies van God opgevolgd en volgde het pad naar Sarefat. De verwoestende droogte had ingrijpende gevolgen. Oogsten bleven uit en kudden werden geleidelijk aan uitgeroeid: de tol van een langdurige droogte.

Gelukkig was er nog steeds een kleine hoeveelheid kostbaar water in de put bij Sarefat en toen de profeet

daar halt hield om te rusten, vroeg hij een passerende vrouw of zij voor hem wat water wilde halen.

Toen deed hij haar nog een ander verzoek — een verzoek waar de vrouw — een weduwe — aanvankelijk moeite mee had. Door de droogte heerste er immers hongersnood. Er was slechts weinig voedsel voorhanden.

„Toen zij het [water] ging halen, riep hij haar na en zeide: Breng mij ook een bete broods mee. Daarop zeide zij: Zo waar de Here, uw God,

leeft, ik heb geen broodkoek, maar enkel een handvol meel in de pot en een weinig olie in de kruik. En zie, ik ben bezig een paar stukken hout te sprokkelen. Dan wil ik het thuis voor mij en mijn zoon gaan bereiden, en als wij het gegeten hebben, moeten wij maar sterven” (1 Kon. 17:11-12).

Deze vrouw had zwaar te lijden van de hongersnood. Zwak en uitgeput wilde zij een laatste maal bereiden voor haarzelf en haar jongen. Maar nu zij voor die laatste maaltijd hout verzamelde, zat daar die vreemdeling en vroeg om een aandeel in het spaarzame voedsel.

Elia had echter troostgevende — en verrassende — woorden voor de vrouw.

„Doch Elia zeide tot haar: Vrees niet, ga het thuis bereiden, zoals gij gezegd hebt, doch bereid mij daarvan eerst een kleine koek en breng mij die hier; voor u en uw zoon kunt gij het later bereiden. Want zo zegt de Here, de God van Israël: Het meel in de pot zal niet opraken, en de olie in de kruik zal niet ontbreken tot op de dag, waarop de Here regen op de aardbodem geven zal” (vers 13-14).

De vrouw had natuurlijk gemakkelijk tegen Elia kunnen zeggen dat hij onredelijk was. Zij zag zich tegenover de hongerdood gesteld. Begreep deze reiziger dan niet wat het betekende om een geliefde zoon voor haar ogen te zien wegwijnen?

Maar de vrouw reageerde niet op deze natuurlijke, vleeselijk gezinde wijze. Zij bezat het geloof dat deze man een dienaar van God was. En door dat geloof deed zij wat haar werd gevraagd.

En het resultaat? De kruik olie bleef gevuld en het meel raakte niet op, zoals Elia had beloofd. En deze mensen hadden genoeg te eten tot er weer regen kwam (vers 15-16).

De levenswijze van geven

Dit verhaal beslaat slechts een paar verzen in de Bijbel, maar het is een treffend voorbeeld van de levenswijze van God. Jezus Christus vond deze geschiedenis van groot belang, want Hij gebruikte haar als voorbeeld in Lukas 4:26.

Het verhaal is natuurlijk een geweldige voorbeeld van leven in geloof. Maar daarnaast maakt het ook

duidelijk wat het betekent om te leven volgens de levenswijze van *geven*. Alleen door de belangen van anderen voorop te stellen, kunnen wij de dingen ontvangen die wij zelf nodig hebben.

Deze bereidheid om te delen was niet aanwezig in de rijke man over wie Christus in een gelijkenis sprak (Lukas 12:16-21).

Het schijnt dat deze man, een landbouwer, verscheidene goede oogsten had gehad. Zijn schuren puilden uit. Hij bezat meer dan genoeg voor zijn eigen behoeften, niet alleen voor dat moment, maar ook voor de volgende jaren. Hij had zijn schaaapjes op het droge.

Helaas maakte zijn geluk hem blind voor de moeilijkheden van de armen in de gemeenschap waarin hij leefde. In plaats van zijn rijkdom te delen met de behoeftigen, wilde hij grotere schuren bouwen om zijn oogst in op te slaan; een handelwijze die God dwaas noemde: „Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel van u afgeëist en wat gij gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn?” (Lukas 12:20.)

Een heel contrast met het verhaal van de hongerige weduwe. Toch spreidde deze landbouwer helaas een zeer algemene eigenschap ten toon.

Het is maar al te gemakkelijk om toe te geven aan de drang van het vleeselijk gerichte denken: „Mijn geluk is afhankelijk van hoeveel ik bezit. Geef mij meer geld en goederen, een betere positie, dan zal ik tevreden zijn.” Maar het zijn juist de dingen die noodzakelijk voor ons zijn, zoals voedsel, kleding en een dak boven ons hoofd, die ons door God worden beloofd — als wij bereid zijn de belangen van anderen voorrang te geven.

„En gij, zoekt niet wat gij eten of drinken zult en weest niet veront-rust,” zei Jezus, „want naar al deze dingen gaat het zoeken van de volken der wereld uit [door hun eigen belangen voorop te stellen]. Doch uw Vader weet, dat gij deze dingen behoeft. Maar zoekt zijn Koninkrijk [door een levenswijze te volgen waarin u eerst aan anderen denkt] en die dingen zullen u bovendien geschonken worden” (Lukas 12:29-31).

Een levende wet

Het verschil tussen de hongerige

weduwe in Sarefat en de hebzuchtige landbouwer wordt in een fundamentele wet samengevat: „Want de gehele wet is in één woord vervuld, in dit: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Indien gij echter elkander bijt en vereet, ziet dan toe, dat gij niet door elkander verslonden wordt” (Gal. 5:14-15).

Deze zelfde wet vindt uitdrukking in de woorden van de apostel Paulus in 1 Korinthe 10:24 „Niemand zoek het zijne, maar wat des anderen is.”

Het is niet de bedoeling van dit artikel om te suggereren dat u al uw geld weg moet geven. God verwacht van ons dat wij voor ons gezin zorgen en dat betekent dat er naast de alledaagse noodzakelijke dingen zo mogelijk een soort noodfonds moet zijn voor onvoorziene gebeurtenissen.

God verwacht niet van ons dat wij onnodig armoede lijden. Christus is gekomen opdat wij een overvloedig leven zouden hebben (Joh. 10:10), en het is goed om te proberen zoveel mogelijk te bereiken — om te proberen op alle mogelijke manieren een positief, hoogstaand milieu te creëren — zonder ons hart en onze energie geheel te wijden aan het najagen van materiële rijkdom.

Maar als wij zien dat er aan iets behoefte is, zowel in Gods Kerk als bij een enkele persoon, en wij het vermogen hebben om te helpen, is het onze plicht om dit ook te doen. „Wie nu in de wereld een bestaan heeft en zijn broeder gebrek ziet lijden, maar zijn binnenste voor hem toesluit, hoe blijft de liefde Gods in hem?” (1 Joh. 3:17.)

De uiteindelijke oplossing voor de armoede in deze wereld en alle andere kwalen zal uiteraard pas naar voren komen wanneer Jezus Christus naar de aarde terugkeert. De liefdadigheid en noodfondsen van deze wereld zijn voor het grootste deel ontoereikend. Hiermee worden de symptomen bestreden in plaats van de oorzaken, zodat voedseltekorten en andere problemen steeds weer terugkomen.

Soms is de beste manier om aan anderen te geven vurig te bidden dat God zo snel mogelijk ingrijpt en zijn heerschappij op aarde vestigt.

Betrokkenheid bij het welzijn van anderen houdt ook in dat wij mensen die terneergeslagen zijn troost moe-

ten schenken en hulp moeten bieden aan oude en zieke mensen (Gal. 6:2, 9).

Het grootste voorbeeld van onbaatzuchtigheid is natuurlijk Jezus Christus. Als Hij niet bereid was geweest om als mens naar de aarde te komen en voor de mensheid te sterven, zou niemand van ons enige toekomst hebben. Dit was de hoogste daad van anderen boven zichzelf stellen.

Wiens belangen dienen wij?

Ieder van ons dient zich dus af te vragen: gaat ons eigenbelang voor, of zijn wij evenals de vrouw bij de put bereid om ons op de eerste plaats dienstbaar te stellen aan anderen?

Als de weduwe het verzoek van Elia had geweigerd, zou zij haar laatste brood opgegeten hebben en gestorven zijn. Maar zij hielp de vermoeide reiziger en bleef leven.

Zij maakte zelfs nog een groot wonder mee: het weer tot leven wekken van haar zoon (1 Kon. 17:17-24). Zij was bereid te geven en ontving daardoor meer dan zij had durven hopen.

Deze wet is ook nu nog van kracht. Als christenen moeten wij drie belangrijke overwinningen behalen: op Satan, op de wereld en op onszelf. Het gevecht tegen onszelf kunnen wij winnen door ons denken op de belangen van anderen te richten.

In plaats van te denken „Hoe kan ik het beste van deze situatie profiteren?” moeten wij ons afvragen „Hoe kan ik deze situatie zo'n wending geven dat hij de ander voordeel oplevert?”

De menselijke natuur zegt: „Als ik anderen iets afneem, heb ik zelf meer.”

De wet van God zegt: „Geef en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmede gij meet, zal u wedergemeten worden” (Lukas 6:38).

De levenswijze van God is de enige die gegarandeerd werkt! □

FOTORECHTEN: Pag. 1: Illustratie C. Winston Taylor. Pag. 8: G. A. Belluche Jr., Kevin Blackburn, Nathan Faulkner, Hal Finch, Warren Watson. Pag. 11-13: Illustraties Ken Tunell. Pag. 17: Illustratie Ken Tunell. Pag. 19: Youth 85. Pag. 21: Keystone.

Je werd geboren om KONING te zijn

Herbert W. Armstrong

Weet je dat je op aarde werd geplaatst met een doel?

Weet je wat dat doel is?

Meer dan dertig jaar geleden bracht koningin Elizabeth haar eerste zoon ter wereld. Iedereen in Engeland — en in het grootste deel van de wereld — wist dat haar zoon was geboren voor een bepaald doel. Zij wisten dat hij koning moest worden. Vanaf zijn geboorte is zijn opvoeding erop gericht geweest hem op het koningschap voor te bereiden.

Maar als ik jou zou vertellen dat ook jij geboren bent om koning te worden — een heersend vorst — zou jij dat dan geloven? Toch kan ik je op gezag van de levende Jezus Christus zeggen dat jij inderdaad voor dat doel geboren bent!

Waarom blijft het ware doel van het leven voor de wereld verborgen? Waarom mag de wereld niet weten wat de betekenis van het leven is?

Zoek in deze wereld naar de antwoorden! De wereld heeft ze niet. Waarom niet?

Op zoek naar de waarheid

Ga op zoek naar de waarheid. Vraag je af: is er een doel? Heeft het leven enige betekenis?

Weten wij waarom wij hier zijn — waar wij heengaan — wat de juiste

weg is — wat er voor ons ligt?

Laten wij deze vragen voorleggen aan de wetenschap. Aan het onderwijs. Aan de regering, de godsdiensten, de technologie, de industrie.

Prins Charles en zijn moeder, koningin Elizabeth, 16 jaar geleden bij zijn installatie als Prins van Wales. Vanaf zijn geboorte wordt hij tot koning opgeleid.

Heeft een van hen de antwoorden?

Dr. Fred Hoyle gaf zijn antwoord in het boek *The Nature of the Universe*. Hij schreef over dit fantastische universum en zijn ongelooflijke orde en precisie, maar dat nauwelijks een aanwijzing bevat met betrekking tot de vraag of het menselijk bestaan enige ware betekenis

heeft. Hij vroeg zich af waarom het universum is zoals het is, en niet anders. En hij vroeg zich af waarom het eigenlijk bestaat. Volgens hem is daar op het ogenblik nog in de verste verte geen antwoord op te geven.

Deze geleerde toont ontzag voor het feit dat de mens zo'n grote intelligentie bezit dat hij in dit wonderbaarlijke universum kan doordringen, maar toch totaal onwetend is over zijn eigen bestemming!

De wetenschapsmensen richten hun blik op de verre uithoeken van de eindeloze ruimte om een reden te vinden voor hun bestaan, terwijl het antwoord al die tijd op hun eigen boekenplank te vinden is — in het ene Boek dat zij nooit lezen dan alleen met twijfel en scepti-

cisme.

Laten wij onze vraag aan Nobelprijswinnaar dr. Harold Urey stellen. Hij antwoordt: „De wetenschap verschaft ons geen enkel doel voor ons bestaan, behalve dat wij ons leven zo plezierig mogelijk moeten maken.” Waar leven de geleerden dan voor? Zij zijn geboeid en worden geïnspireerd door de intrigerende en fantastische dingen die zij bestuderen, aldus Urey.

Men kan inderdaad zijn geest een tijdlang bezighouden met een hobby, een studie of enige andere interesse.

Maar dat is een voorbijgaand iets. Het is geen antwoord op onze vragen.

Als de wetenschappers dan met genoegen helemaal opgaan in de fascinerende dingen die zij bestuderen, wat doet de wetenschap dan voor de gewone man?

„De wetenschap”, antwoordt dr. Urey, „geeft de gewone man, wiens dagelijkse leven meestal een sleur is . . . geen enkele aanleiding om hem een gevoel van waardigheid te bezorgen . . . Een van de dingen waar in deze tijd het meest behoefte aan is, is een veelomvattende verklaring die de wetenschappelijke feiten kan accepteren en tegelijkertijd inspiratie kan geven om deze leegte op te vullen.”

Maar ik vraag mij af wat hij eigenlijk bedoelt met de wetenschappelijke feiten. In de wetenschap wordt maar al te vaak over deze „feiten” gesproken in termen als: „Wij weten het niet, maar wij veronderstellen nu dat . . .”; of: „Velen zijn van mening dat . . .”; of: „Men begint tot de overtuiging te geraken . . .”; of: „Wij kunnen met recht aannemen . . .”; of: „Wanneer wij aannemen dat deze hypothese op waarheid berust, volgt hier vanzelf uit . . .”

Van al deze speculaties, hypothesen, en gissingen wordt slechts *verondersteld* dat het „feiten” zijn.

Natuurlijk bestaan er inderdaad vele onwrikbare wetenschappelijke FEITEN — feiten waarvan *bewezen* is dat het feiten zijn. De wetenschapsmensen moesten eens weten dat de ware „verklaring”, die alleen van God kan komen, volkomen overeenkomt met de echte, bewezen wetenschappelijke feiten. En tegelijkertijd vult ze inderdaad die leegte en inspireert tot onuitsprekelijke vreugde!

De wetenschap kent de antwoorden dus niet. Uiteindelijk blijkt de wetenschap een valse messias.

Is kennis de oplossing?

Laten wij onze vraag voorleggen aan het onderwijs. Sommigen zijn van mening dat kennis de enige oplossing voor alle problemen is. „Geef ons voldoende kennis”, zeggen zij, „en alle problemen zullen worden opgelost.”

Laten wij eens kijken naar de hogescholen en universiteiten waar

dit onderwijs wordt gegeven. Het aantal eerstejaarsstudenten stijgt snel — het is nog nooit zo hoog geweest. Maar ontevredenheid, desillusie, en uitzichtloosheid maken eveneens een snelle groei door.

En daarbij komt nog de snelle toename in ongeoorloofde seks, buitenechtelijke zwangerschappen, geestesziekten, dronkenschap en zelfmoord. *Onder de studenten!*

Het onderricht dat zij krijgen verschafft hun duidelijk niet de antwoorden die zij nodig hebben.

Vervolgens kijken we naar het produkt van het hedendaagse onderwijs: de politici, de geleerden, de industriëlen, de beroepsbevolking — zij zijn het produkt. Zij hebben de kennis. De kennis die deze mensen hebben verworven, heeft niet tot wereldvrede geleid. Zij heeft geen einde aan armoede en gebrek gemaakt. Zij heeft ons geen gezondheid, geluk en levensvreugde gebracht.

Neem een willekeurig voorbeeld. Hoe meer artsen er zijn, hoe meer ziekten en kwalen behandeld moeten worden. Hoe meer psychiaters er zijn, hoe meer gevallen van geestesziekte. Waarom? Veroorzaken artsen dan ziekte en psychiaters geestelijke achteruitgang? Nee. Maar zij doen ook niets aan de oorzaken. Zij behandelen de gevolgen, terwijl zij toezien hoe de oorzaken zich door andere factoren vermenigvuldigen.

De wetenschap kan ons dus het antwoord niet geven.

Het onderwijs kan de antwoorden evenmin geven.

De wereld heeft zo ongeveer elke regeringsvorm die de mens maar kan bedenken uitgeprobeerd — maar geen enkele daarvan heeft geleid tot wereldvrede, algemene welvaart en economische stabiliteit of heeft de zin van het leven duidelijk gemaakt.

De technologie, de industrie en de zakenwereld hebben het antwoord evenmin kunnen geven.

En de godsdiensten?

Geen enkele van de godsdiensten van deze wereld weet waarom de mens bestaat, wat zijn potentiële bestemming is, hoe hij deze kan bereiken en hoe hij intussen gelukkig kan zijn.

Weet jij waarom geen van de godsdiensten het antwoord kan bie-

den? Omdat *niet een* ervan HET WARE EN ZUIVERE WOORD VAN GOD als bron voor haar geloof gebruikt!

De mensen *denken* dat hun geloof op de Bijbel is gebaseerd. Maar in feite staat het er lijnrecht tegenover.

De Bijbel leert dat de mens het potentieel heeft KONING te worden — een werkelijk heersende vorst! Hij leert ons dat hij op deze aarde over mensen zal regeren.

Wanneer Jezus Christus in alle macht en heerlijkheid van de eeuwige God naar de aarde terugkeert en van de mens de heerschappij overneemt om het wereldregerende Koninkrijk van God op te richten, zal David — de oude koning David van Israël — opstaan tot onsterfelijk leven en onder Christus koning worden over alle volken die van de 12 stammen van Israël afstammen (Ezech. 37:15-25; 34:23; Jer. 30:9).

En wie zullen de koningen zijn van elk van deze 12 stammen — die dan natuurlijk 12 machtige naties zullen zijn? Deze posities heeft Jezus Christus toegezegd aan de oorspronkelijke 12 apostelen (Matth. 19:27-28).

De weg naar vrede

In de wereld van morgen — die spoedig haar licht over deze wereld zal werpen — zal er wereldvrede heersen.

Om een volmaakte utopische toestand mogelijk te maken, heeft God een grote, onzichtbare, onverbiddelijke, geestelijke wet geschapen en in werking gesteld. Deze wet is DE WEG VAN LIEFDE. En liefde is onbaatzuchtige zorgzaamheid voor anderen. Het is liefde tot God, en liefde tot de naaste.

DE BIJBEL is het HANDBOEK voor vrede, geluk, welvaart, veiligheid en vreugde. Jezus heeft gezegd dat de mens volgens ieder woord van de Bijbel moet leven. De zonde is de overtreding van deze grote wet. En wij hebben allemaal gezondigd.

De wereld heeft de wet van God — de levenswijze van God — verworpen. Zij is de weg gegaan die alle mogelijke ellende over de mensheid heeft gebracht. In de wereld van morgen zal dat allemaal veranderen. Dan zal er geregeerd worden volgens Gods wet!

Om koning te kunnen worden — iemand die regeert in het Koninkrijk

van God — moet je die wetten goed leren kennen. En de hele Bijbel is een uitwerking — een uitvoerige behandeling — van de principes daarvan.

Alleen degenen die zich afkeren van hun overtredingen van Gods grote geestelijke wet — de Tien Geboden — en die zich overgeven aan Jezus Christus en Hem als hun Verlosser accepteren, kunnen als kinderen van God worden verwekt. Iemand is pas een ware christen als hij de heilige Geest van God heeft ontvangen (Rom. 8:9).

Dat is het geschenk van God. Zo verkrijgen wij het LEVEN van God zelf. Hierdoor wordt ons denken vernieuwd en ons verstand opengesteld voor geestelijke kennis. Het is het geschenk van de liefde van God — heilige, geestelijke liefde. Wij krijgen kracht. Wij ontvangen geloof.

Ja, jij bent geboren om KONING te worden!

Er is een ontzagwekkend DOEL voor het bestaan van de mens. Het leven heeft een verbijsterende betekenis!

In het begin ontwierp en schiep God een levende, geestelijke wet en stelde die in werking. Deze wet is een LEVENSWIJZE. Het is de levenswijze die God heeft ontworpen om vrede, welzijn, geluk, welvaart en levensvreugde te brengen.

Daarna schiep God de mens. Hij gaf de mens een eigen vrije wil. De mens moest zelf kiezen of hij God zou gehoorzamen en de weg zou volgen die hem iedere zegen zou brengen, of zich zou wenden tot de weg die recht lijkt, maar die alleen grote problemen oplevert.

God schiep de mens naar zijn eigen beeld — de mens heeft dezelfde vorm en gestalte.

Maar God is GEEST, en Hij maakte de mens van MATERIE. Daarom kan de mens, als hij de weg naar geluk afwijst, als hij ervoor kiest om de weg te gaan die hem naar ellende en lijden voert, worden vernietigd.

God zorgde evenwel voor de mogelijkheid van behoud. Zelfs als de mens de VERKEERDE weg inslaat, kan hij zich bekeren en teruggaan om de GOEDE weg van de wet van God te volgen. De zonde van tegen de wet in te zijn gegaan, kan worden vergeven. Christus heeft voor ons de doodstraf ondergaan. Wij kunnen door Chris-

tus met God worden verzoend.

Geluk voor altijd!

En dan zal God ons volgens zijn belofte verwekken door middel van zijn Geest, zodat wij wedergeboren kunnen worden — opnieuw geboren uit God, als zijn kinderen, in zijn eigen, Goddelijke Gezin! Dan zullen ook wij *geest* zijn. Als iemand de weg naar volledig, overvloedig, vreugdevol geluk kiest, kan hij daar voor altijd van genieten! Maar de plagen die wij over onszelf brengen, duren niet voor eeuwig.

God heeft een periode van 7000 jaar vastgesteld om zijn doel met de schepping van de mens op aarde te verwezenlijken. In de eerste 6000 jaar is de mens vrij om de weg te volgen die hij, misleid als hij is, voor de juiste houdt, maar die is tegengesteld

Op 20-jarige leeftijd ontving prins Charles enkele tekens van macht. Door volgens Gods weg te leven word jij tot koning opgeleid.

aan de wet van God.

Onder invloed van Satan heeft de mens zijn maatschappij opgebouwd — met menselijke regeringsvormen, die met de regering van God in strijd zijn. Hij heeft zijn eigen wereld gecreëerd — met haar door Satan ingegeven en door de mens uitgedachte stelsels van economisch, politiek, we-

tenschappelijk, opvoedkundig en religieus leven. De mens heeft de weg naar vrede, geluk, welvaart en vreugde verworpen.

Die paar mensen echter die zich bekeren en zich door Jezus Christus wenden tot God en zijn weg, die de levenswijze van God bestuderen en aanleren en met hulp van God *naleven*, bekeerd door de Geest van God, leren in dit leven koning te zijn die Christus in de zevende periode van duizend jaar zal gebruiken om de wereld te besturen met de regeringsvorm van God.

Duizend jaar lang zal er een andere regeringsvorm zijn. Het zal Gods regering zijn. Jezus Christus zal terugkeren na het Koninkrijk te hebben ontvangen van de Almachtige God de Vader. Hij zal een wereldregering oprichten. Dit zal DE REGERING VAN GOD zijn. De wetten ervan kun je vinden in de Bijbel.

Christus zal een aantal mensen die zijn levenswijze hebben geleerd en nageleefd, aanstellen om te regeren over een stad, of misschien wel 5, 10, of 100 steden.

Dit leven is de trainingsperiode. Alleen voor hen die nu onder het gezag staan van en gehoorzaam zijn aan Gods regering — degenen die zijn wetten leren en iedere andere (en valse) weg overwinnen — zal in de hemel het ware burgerschap worden gereserveerd, en alleen zij zullen een machtspositie krijgen.

Christus zal de gehele wereld regeren — met een ijzeren staf!

De wereld heeft bijna 6000 jaar van menselijke regeringen achter de rug, van menselijke onderwijs, menselijke industrie en commercie en menselijke economische systemen, van menselijke sociale gebruiken en menselijke religies. De mens heeft de les geschreven in menselijk bloed — in lijden, frustratie en angst, in oorlogen en mislukkingen, in ontevredenheid en leegheid.

Binnenkort zal hij worden GE-DWONGEN tot een 1000-jarige periode onder de regering van God.

Het ware en zuivere *christelijke leven* is eenvoudig het leven volgens DE WETTEN VAN GOD. De ware christen wordt getraind om die wetten ten uitvoer te brengen. Dit is zijn opleiding tot koning!

Ja, jij werd geboren om koning te zijn! □

Heidense Feestdagen of Gods Heilige Dagen?

Stelt de bijbelse openbaring vast of wij bepaalde dagen heilig moeten houden? Maakt het voor God enig verschil of wij ze al dan niet houden? Werden deze heilige dagen alleen aan het Israël van de Oudheid gegeven? Zijn ze tegenwoordig slechts bindend voor het Joodse volk, en wordt christenen geboden feesten zoals Kerstmis en Pasen te vieren?

Ons aantrekkelijke boekje *Heidense feestdagen of Gods heilige dagen?* beantwoordt deze en nog andere vragen. Deze publikatie van de Worldwide Church of God maakt duidelijk en begrijpelijk

waarom de heilige dagen zijn gegeven.

Het verklaart waarom iedere religieuze organisatie die Gods heilige dagen niet kent nooit Gods plan en doel voor de gehele mensheid kan ontdekken.

Om de totale betekenis van de bijbelse feestdagen te begrijpen, kunt u ons schrijven om uw eigen exemplaar van dit boekje. Het is geheel gratis.

Schrijf naar:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland)

